

KURYER LITEWSKI

Za Dzwoleniem Najwyższego Prządu Najjasniejszego
CESARZA Imperatora Czołej Rosyi.

z Wilna VS. 23 Listopada 1799 we Szrodę

z Petersburga VS. 8. Listopada.

JEGO IMPERATORSKA MOSC za szczyć raczył orderem S. Andrzeja, Generala infanteryi Rozenberga. Order S. Alexandra Newkiego otrzymali: Generalowie Lieutenanci Rebinder, Ferster; General Major Mitoradowicz; Order S. Anny i Klasy General Adjutant Xiążę Italijski Graf Suworow Rymnikski; General Majorowie: Mansurow, Kaszkun, Wieleckoy, Baranowski, Graf Kamieński, Fercz Kurrakow, Denisow, Sazonow S. Anny 2 Klasy; Kollescy Konfilarze: Trefurt i Redofiniskin.

General Lieutenant i Komendant Wilburgki Wrangel otrzymał rangę Generala infanteryi. General Lieutenant Rebinder naznaczony Inspetorem piechoty w diwizyi Infantskiej, i Gubernatorem wojennym Ryfkim. General Major Kropotow otrzymał stopień Taynego Konfilarza. General Major Borozdin i rangę Generala Lieutenanta. Dworu Wielkiej Xiężny Alexandry Hofmistrz Guriew zaśladać będzie w Rządzącym Senacie.

Półkownicy zostają General Majorami: regimentu muszkietyerow Fensza von Disterlo 2 naznaczony Szefem regimentu muszkietyerow Skobelicina. Swity JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Xiążę Gorczakow 3 zostawiony w inspekcyi Xiążęcia de Condé. Brigad Major Infanteryi Ławrow naznaczony Szefem regimentu muszkietyerow dawniej Pawluckiego. Makawiejew zostawiony w ekspedycyi artilleryjskiej; regimentu muszkietyerow Mansurowa i Wellembachow naznaczony Szefem regimentu muszkietyerow dawniej Kropotowa. Leibgwardyi Jzmayłowskiej Komarowski, i Talizin 3 naznaczony Szefem regimentu muszkietyerow dawniej von Disterlo 2.

Podpółkownicy zostają Półkownikami Woyska Dońskiego Tarasow. Demiszow, Kumszackow, Andreianow, Karpow. Od

Inżenierow w Rydze Dewitte, od pontonierow w Kijowie Golostenow; batalionu artilleryi Helwicha Szewirew. Kapcewicz Durnowo; Merkela Buchole; kadetow artilleryi Ketler; leibgwardyi Jzmayłowskiej Kapitan Łasunskoy 2. batalionu artilleryi Korobina Weliaszew. Wołyńcow; Reżwego von Brill. regimentu muszkietyerow Merkulowa. Podpółkownik Balle naznacza się onego Komendantem.

Majorowie Podpółkownikami polku Krasnyerow Cerna Argamakow 1. huzarskiego Lindenera Budajew; Witgensteina Masłow 3; dragonii Brinkena Czelszczew; Krasnyerow Fridericego Klębek; Swity Monarszey Rudzewicz; Moskiewskich eskadronow huzarskich Xiążę Zewachow 2. Brigad Major Kawaleryi Tolbuchin; dragonii Brinkena Berlin; huzarow Witgensteina Szostak, Sucharewa Dunin i Szau; grenadyerow Lipunowa Kanille; muszkietyerow Berga Putimcow; Markłowskiego 1 Depulle; grenadyerow Namajewa Martinow; Muszkietyerow Baranowskiego 2 Kański; grenadyerow Radta Niewierowlkoy; strzelcow Stojanowa Wancz 1; huzarow Witgensteina Poradowski; dragonii Szepielewa Kireiew; woyska Dońskiego Grekow 13

Uwolnieni od służby na własną prozbę General infanteryi Wiazmitinow z mundurem. General Major Pawluckoy; General Major von Disterlo, 2 woyska Dońskiego Półkownik Płatow; regimentu muszkietyerow Jwelicza Major Manteufel. Zmarły General Major Skobelicin z rang listy wymazany. Także wymazują się polegli w boiu, obłąkani, lub w niewolę wzięci: regimentu grenadyerow Rozenberga Major Bulanin; strzelcow Millera 3 Major Miller; muszkietyerow Efsena 3 Półkownik Budberg; muszkietyerow Tuczkowa 1 Podpółkownik Dollenstern, Major Wepreyskoy; muszkietyerow Kazłowa Półkownik Szotin; Strzelcow Foka Podpółkownik Swinin; muszkietyerow Razumowskiego Półkownik Neczajew, Major Płachow; muszkietyerow

Jzmajłowa Major Engelbard. Grenady-
row Palićina Półkownik Garin; Strzelcow
Foka Podpółkownik Briuchow; muszkiety-
erow Przybyszewskiego Podpółkownik Ad-
rian; muszkietyerow Tuczkowa i Major Ar-
seniew; muszkietyerow Puszcziua z Major
Kuznecow; muszkietyerow Powalo Szwyi-
kowskiego z Podpółkownicy: Briere Demar-
tre, Pawłow, Baumgarten, Major Goldobin;
muszkietyerow Kozłowa Major Salkow i
Snurnicin; muszkietyerow Jzmajłowa Major
Rachmaninow, muszkietyerow Chotuńcowa
Major Trickin.

*Rapport Feld Marszałka Xiążęcia
Suworowa.*

Tegoż czasu General Infanteryi Ro-
zenberg d. 10 rano na czele swojej diwi-
zyi wyszedł z Bellinzona, i postępując przez
góry na Dongio i S. Maria przy nieustają-
cym deszczu przybył d. 12 w nocy do Ta-
vetsch. Uwiadomiony że nieprzyjaciel stoi
w małej odległości gotował się do ataku.
Rano d. 13 ruszył do Urseren. Zbliżając
się do jeziora Kozacy Francuzow postrzegli
pod budami leżących; zaczął się przez nich
atak, dawał ognia nieprzyjaciel; lecz nako-
niec ustępować musiał do jeziora biliskiego.

Położenie miejsca błotniste nie poz-
woliło dokazywać kawaleryi; piechota pod
kommandą Mansurowa i Mitoradowicza wszy-
tko czyniła; regiment Rebintera bagnetem
ścigał uchodzących aż pod górę Urzern; tu
General Charlamow ciężko raniony został.
Nieprzyjaciel 100 zabitych, tyleż ranionych.
Opanowawszy przyległe wzgórki sposobi-
liśmy się do wzięcia szturmem miasteczka
Urséren, czekając na przybycie diwizyi Der-
feldena; korzystali z czasu Francuzi, szy-
kując się w 6 kolumn.

Wieczor nadszedł; Rozenberg z bar-
dzo wielkiej góry spuścił się w dolinę z
trudnym do wiary pośpiechem, uderzył ba-
gnetem, wziął Urseren, z armaty, żywności
na dzień cały, ięńcow 40; poległo Francu-
zow 180; Resztę ukryła przed okiem na-
szym noc i mgła bardzo gruba. D. 14 ru-
szyla dywizya do Teufelsbrucke i Urzern-
Loch; z tego stanowiska naturą moonego Man-
surow nieprzyjaciela wypędził, który w
ucieczce działa rzucił w wodę, mosty niszczył.

Major Xiążę Meszczerki ieden z nich
na rzece Rufsza znalazłszy zupełnie zep-
futy, po ulomkach sam przeszedł, Generała prze-
prowadził; za temi żołnierz nastąpił; w tey-
pogoni zginęło Francuzow 280. D. 15 Mi-
loradowicz z Awangardą w Amstog znajdu-
jącie most zapalony; po tlejącym iednak drze-
wie śmiało poszedł ku Aktorf; tu na górach
bronil się nieprzyjaciel; lecz porażony opu-
ściwszy pomienione miasteczko w ucieczce
szukał ratunku.

D. 16 Rozenberg ruszył do Muten-
thal dla złączenia się z diwizyą Derfeldena.

Zostawiony w Aktorf General Fercz dał
odpor silny atakującemu nieprzyjacielowi,
za pomocą Mansurowa przeszedł spokoj-
nie do głównego obozu. D. 17 stanął w
Muttenthal Rozenberg. D. 19 Francuzi at-
takować zaczęli straż przednią. Trwał
dzień dwie godziny; nieprzyjaciel odpędzo-
ny, pomoc odebrałszy bitwę odnowił; lecz
nakoniec 6 wiorst uciekać do Schwitz musiał.
W tym zdarzeniu kozacy bardzo mężnie wal-
czyli.

Francuzow było do 8 tyficy pod Generałem
Mortier; naszych wojsk mniej bez poro-
wnania; waleczność Generałow i żołnierzy
dała zwycięstwo; legło nieprzyjaciół 500,
100 utonęło, 70 wzięliśmy w niewolę. Re-
binder, Kaszkin, Mitoradowicz Weleckoy,
Ferstler przykładem swoim innych zachę-
cali. Noc bitwę przerywając od więkšej
klęski zażonila Francuzow; spoczęliśmy na
bojowisku, gotując się do walney nazajutrz
rosprawy.

D. 20 nieprzyjaciel pod kommandą
Generała en chef kommanderniącego w
Szwajcarach Malseny w liczbie 10 tyficy
atak przypuscił z wielką zaciętością i
uporem; musiał iednak się cofać; w tey bi-
twie pólki: Ferstera, Weleckiego, Mansu-
rowa, Kaszkiua stawiły się najlepiej, i Kozac-
kie Denisowa i Kurnakowa. Francuzi 12
wiorst do Schwitz uchodzili; poległ Gene-
ral Lagourie, żołnierzy 3 tyficy, utonęło
do 500; wzięliśmy w niewolę Generała Le-
court, 14 Officyerow, 1200 żołnierzy, i
5 armat.

Tak więc ogulem stracił nieprzyjaciel
we wszystkich potyczkach zabitych do 4 ty-
ficy, w niewolę wziętych 2800, armat 10,
iednę chorągiew. Z naszej strony polegli;
regimentu Rebintera Półkownik Swiszczenow
Baranowski von Tilber, Mansurowa Tru-
bnikow, wielkiego Xiążęcia Konstantina
Adjutant Półkownik Lange; Podpółkown-
nik Pozdiejew; Bagrationa Major Brauert,
innych Officyerow 16, żołnierzy 639. Ra-
nieni: General Majorowie: Gorczakow, Ba-
gration, Kurnakow, Charlamow, Mansurow;
Podpółkownicy: Graff Zuecsto, Pafkel, Sto-
janow, Sztrik, Pozdiejew 6; Majorowie: Sa-
baniejew, Karkow Filisow, Epifanow, kan-
szkoy, innych Officyerow 35, żołnierzy 1317.
Dokończenie w następującej Gazecie.

*z Wiednia 20 Listopada z Gaze-
ty Wiedeńskiej.*

General Kawaleryi Melas przyśłał ob-
szerniejsze opisanie bitwy d. 4 i 5 stoczony
niedaleko Fossano i Savigliano; z któ-
regu się pokazuje, że klęska nieprzyjaciół
większa jest niżeliśmy w początkach ro-
zumieli; ponieważ w niewolę zabranych
Officyerow liczy się 180; z naszej strony
zabitych i ranionych było 2022, obłąka-
nych 3 Officyerow. Po zwycięstwie Au-
stryjacy Wodzowie zajęli przyległe doliny
tym sposobem, ażeby wszystkie kolumny w

czynie najkrótszym połączone być mogły. Jeśli by nieprzyjaciel nowym atakiem zagrażał.

*z Londynu 12 Listopada z Gazety
Hamburgskiej.*

Od początku wojny Departament za granicznych interesów Dworu naszego tak czynnym nie był, jak jest teraz; codziennie wielu gościów posyła do Mocarstw sprzymierzonych; odpowiedź od nich wkrótce spodziewana, pokazuje czego się spodziewać mamy. Biega wprawdzie pogłoska, że Francuzi osobne traktaty podpisywać pragną po dawnemu; lecz Angielski naród gotów jest czynić ofiary największe na utrzymanie zawisłego przymierza, i przy dsięwzięcia za wspólną zgodą nowej wyprawy.

Ta kędrasmy niedawno zakończyli u Batwów, stała się powodem do wielorakich ogłoszeń, zdań, skarg i narzekania. Jedni mówią, że trzeba było wylądować przy ujściu Mozy, żądając łatwe do Hollandyi wkroczenie; drudzy usprawiedliwiają liwrantów, dowodząc że powinność swoją dopełnili, lecz można na ważność statki nasze od brzołgow nieprzyjacielskich oddać. Inni Ministerów obwiniają grożąc, że będą mieli co słuchać od członków Opozycyi na bliskiej sefysi Parlamentu.

Inni jeszcze pragną sady wojskowej, inni rozumieją, że nieprzyzwolona rzecz będzie i mniej potrzebna powoływać do zdania rachunku z postępów swoich Xiążęcia d' York, któremu armia cała świadczeń nierównie chwalebniejszych, aniżeli dać mogą sędziowie. Cóżkolwiek jest o tym sędzie chociaż wiele mówią w narodzie, dają jednak Ministerowie nie rzekli, jako też o celu nowej wyprawy.

To pewniejsza iż wiele fregat z portów naszych pod żagle wyszło, wioząc jak szychać, broń, amunicję, i pieniądze dla Royalist w powstających we Francyi. Hrabia d' Artois teraz mieszka w naszej stolicy bardzo prywatnie; do Edimburga nie powrócił, lecz podobno bawić będzie w dobrach Xiążęcia Buckingham pod Gloucester. Papiery nasze spadają powoli; okręt Duński z Batavis powracający zatrzymał Admiralicja kazała.

Nowo obrany Lord Maire naszej stolicy Combe odprawił wczoraj uroczysty dawny zwyczajem jest to członek opozycji; gmin wyprzął konie, i pojazd do Guildhall zaprowadził; podobną dystrykcją uczyniono P. Fox i Xiążęciu de Bedford; cała prawie opozycja przytomna była tej uroczystości; Lordowie Norfolk, Lauderdale, Grey, Scheridon, Thierney, Erskine; z Ministerów jeden tylko P. Windham wołał ny sekretarz.

Wszystkie rapporta z Dublinu napel

nione są smutnymi wiadomościami o dzisiejszym stanie Irlandyi, przeszedłszy inne Provincye, teraz w Hrabstwie Meath rokosz nie zdają się zakładać siedlisko; tam najzłotsze mordy, tam najwięcej domów spłonę i palą. Przyjaciele Ministrów naszych obiecują, że na sefysi następującej Parlamentu Irlandzkiego, unia dwóch narodów większością głosów 40 przynajmniej przyjęta zostanie.

*z Paryża 11 Listopada z Gazety
Courier du Bas Rhin.*

Cóżkolwiek dotąd mówiono i pisano w kraju i za granicą dla omamienia nas farnych i postronnych, o składzie rządu naszego, teraz się pokazało najjaśniejsze, że Francya od początku rewolucyi żadnego nie miała stałego i pewnego. Zaszła nowa rewolucya; koniec iey daleki; co się już stało opisujemy dokładnie.

Jeszcze d. 8 widzieć można było, że bliskie odmiany następują; zgromadzenie prawodawcze ucztę dawało Generalom Buonaparte i Moreau w kościele zwycięzkim, dawniej S. Sulpicyusza; u stołu głuche milczenie panowanie. W nocy z d. 8 na 9 wojsko przed pałac rady starszych zciągnąć zaczęło; Buonaparte, Moreau, Berthier, i wielu innych na czele stanęli. O 8 z rana Kommissary inspektorów sali zwołała radę starszych na sefysy nadzwyczajną.

Tam przelożył Reprezentant Cornet, że Oyczyzna jest w niebezpieczeństwie; że najsmutniejsze rapporta Kommissarzy zwołać odebrali; że śpiskowych tłum bardzo wielki jest w Paryżu, inni pośpieszają, czekając tylko hasła na wytepienie obywateli w Oyczyźnie życzliwych; może wprowadzić zapobiedz złemu Rada starszych; lecz jeśli ociągnąć się zechce, nieuchronna Rpa zguba; idła tego Inspektorowie Prawodawców na radę zwołali.

Wysłuchawszy rapportu rada starszych postanowiła, imo. zgromadzenie prawodawcze natychmiast do S. Cloud przenieść. 2. Generalowi Buonaparte polecić bezpieczeństwo Reprezentantów narodowych. 3. Jemu oddać najwyższą kommandę wojska i gwardyi w Paryżu i okolicach, z obowiązkiem wykonania przyśięgi. 4. Donieść o tym zdarzeniu armiom i Departamentom. To zaś uważać trzeba, że depeczę telegraficzną podpisali sami tylko Direktrowie Sisyes i Roger Ducos.

Zawołany Buonaparte stanął przed radą starszych z Generalami; pełniąc zaś własny obowiązek, Lefevre mianował swoim Adjutantem; Marmont artilleryą zarządza; Moreau kommandantem jest w Paryżu, Macdonald w Wersalu. Oglądał potym armię, gdzie przyszedłszy Augeresu wymawiał słowa, iż iego nie wezwał [do publicznej posługi, i mile przyjęty został. Muni-

ciężkim urzędnikom w nieczynności zostać kazano do czasu.

Wkrótce potem wydał proklamacyę General en chef do żołnierzy i obywateli; dowodzi, że Rada Starszych miała prawo czynić to uczyniła, że naród źle był rządzony, że przez nieumiejętność i zdradę naczelników stracił powagę u postronnych; dziękuje potem za okazaną radość gdy z Egiptu powracał, przyrzekając koniec położyc kłębkiem wszelakim. Nie mniej Rada starszych w odezwie swojej do narodu obiecuje pracować około przywrócenia pokoju domowego i z postronnymi.

Spokojność w mieście zupełna. Tymczasem Reprezentanci w S. Cloud zgromadzeni d. 10 sejsye rozooezeli; w Radzie 500 prezydował Lucyan Buonaparte; wiele tu mówiono o władzy Rady starszych. Przerwał deliberacyą list Dyrektora Barras, który donosił że składa urząd i chętnie do życia wiejskiego powraca. Toż samo uczynili koleżdy jego, Ducos, Gohier, Moulins, tak iż z całego Dyrektoriatu jeden Sieyes na miejscu został; jest o nim powszechne rozumienie, że był sprawcą rewolucyi.

Wkrótce potem wszedł do rady 500 General en chef; co ponieważ przeciwko się zwycięzajowi, szmer w Izbie powstał, rzucili się na środek Reprezentanci, wstęp zagrozdzi; wyszono nawet jako niektórzy o zemstę wołali. Wyzedł z izby słowa nie mówiąc Buonaparte; usprawiedliwił postępek braterski Prezydent; słuchany nie był; wspominał zasługi; w zapomnienie poszły słowem powstało w Radzie 500 najgroźsze zamieszanie.

Wołali jedni o sąd i karę na Wodza zuchwałego; drudzy dowodzili, że Rada Starszych nie mogła onemu dawać komendy najwyższej; inni że Rada 500 wołną nie jest. Do tego nakoniec przyszło, że Lucyan Buonaparte złożył Prezydencyą. Wszedł dopiero Officer z grenadyerami do Izby i Prezydent wyprowadził; ztąd trwoga, niektórzy przez okna uciekać zaczęli; Sherlock radził iść za Prezydentem, i ginąc z upadającą razem wolnością.

Naufratek przybywa General Adintant. Obywatele, zawołali, nie możecie tu się naradzać bezpiecznie; General Buonaparte ogłosił, że Rada 500 jest rozwiązana; niech więc dobrzy obywatele ztąd wynidą; stało się wszystko, ponieważ diwizya grenadyerów do izby z hałasem wtargnęła. Rada zaś starszych odbywa jeszcze sejsyą tajemną; co postanowi nie wiadomo; pogłoski o ich ustawach przyszłych wypisujemy.

Ma być zmniejszona liczba Dyrektorów; toż rozumieć o liczbie 750 prawodawców naszych; nastąpią odmiany takie w konstitucyi, ażeby od dziś dnia nieporuszona była; lecz te projekta czasowi zostawmy. Słychać, że Reprezentant Arena chciał zabić Generała Buonaparte; dziś po wszystkich teatrach i miejscach publicznych czytano list Ministra policyi, w którym donosi, że rzeczywiście General był bliskim utraty życia; lecz nakoniec zdrowie powrócił do stolicy z całym sztabem.

W domowych zamieszanich trudno zgadnąć kto prawdę mówi. Pisma dziś nasze twierdzą wyraźnie, że Buonaparte nie wprzód się kłonił do rewolucyi na d. 9 u skuteczniony, aż został przekonany, o słości Dyrektorów. Barras doradzał, ażeby Czara naśladował; mając nadzieję, że pod opieką przyjaciela będzie mógł napotym jak dotąd czynić, żyć po Królewku, brać podarki od emigrantów, liwrantów, przekupniów, szkodliwe kontrakta z Rptą zawierac chcących.

Moulins i Gohier radzili ustanowić Komisją wykonawczą, której Buonaparte miał być Prezydentem; w każdym jednak zdarzeniu, rady narodowe rozwiązać, doświadczonych istot do stolicy wezwać, obywatelów uczciwych wyróżnić miano; w tych liczbie ponieważ był Dyrektor Ducos, dziwno nie jednemu, że na urządzie nie został. Następcami oddalonych mienią: Marescot, Berthier, Talleyrand Perigord, Cambaceres; lecz tym sposobem liczba Dyrektorów nie byłaby zmniejszona.

Barras pod strażą dragonii do Grobois wyjechał. Sekretarzowi jego Botto czynił Buonaparte ostre wymówki względem stanu Francyi, który dziś nie jest, jakim był przed wyprawą do Egiptu. Wypchnięty z Rady 500 General, stanowszy na czele żołnierstwa; mnie wyzwano do bitwy, rzekł, walczyć muszę, jeśli pomagać zechcecie. Ustyszawszy zaś radośny okrzyk wszystkich półków, oświadczył, iż Rada 500 musi być niezwłocznie rozwiązana.

Od armii naszych nie mamy nie nowego; Malsena i Lecourbe donieśli o utarczkach na początku t. m. stoczonych na granicy Grisonów i pod Bruchsal, gdzie po kilkaset ięńców nam się dostało. Dniem przed rewolucyą jeden z reprezentantów w Radzie starszych dał pochwałę czynnościom: Carnota, Pichegru, Barthelemy, Boissy, d'Anglas, Rptey użytecznym i chwalebny. Gdy mu to wymawiano; nieszczęśliwy naród nasz odpowiedział, jeśli pochwała cnotcie prawdziwej i zasługom wielkim przyznana, ma obywatelów na prześladowanie wystać.

Reszta w Dodatku.

KURYERA LITEWSKIEGO

z Wilna 18. 23. Listopada 1799 we Srzodę

Dokończenie z Paryża

Szurow, czyli iak sami dziś się zowią, Malkontentow liczba codziennie wzrosła bierze i zuchwałstwo. Do Nantes z wielu miast uciekli Administratorowie. Drogi niebezpieczne. Wodzowie Republikantscy w Nordhan, Finisterre, Departamencie Cotes du Nord, Jle Vitaine; 4 formują diwizye, mając wszyscy razem postępować dla uwolnienia kraju od najeźdźców. Surowe Generała Hedouville postępowanie w S. Domingo, gdzie dla niefortunnych emigrantow okrutniejszym być się pokazał od Murzyna Toussaint, nie każe mieć nadziei ażeby naszkodził zmarłego Hoche, użył łagodności cokolwiek do przywrócenia domowego pokoiu,

z Hagii 12 Listopada z Gazety Hamburgskiej.

Ponieważ w Helder nie zostało do wywiezienia nad 2 tysiące Anglikow, nie zostawiliśmy w Północnej Prowincyi nad 6 tysięcy żołnierza; resztę na leże zimowe odesłano garnizony dziś po miastach bardzo liczne, ponieważ Francuzow trzykroć mamy więcej, niżeli ich było w kraju przed wtargnięciem Angielskim. W Utrechcie rząd postawił koszt 5 tysięcy u nas. General en chef Brune wkrótce wyjedzie do Paryża. Zgromadzenie konstitucyjne dało imu wspaniałą ucztę, na której obronę Ojczyzny ogłoszony, i uwięziony został.

z Stockholmu 9 Listopada z Gazety Hamburgskiej.

Dnia dzisiejszego rano Królowa Jmć szczęśliwie powiła syna. Wystrzelenie z 256 armat uwiadomiło o tym obywatelów stolicy. Król Jmć z Matką, siołą, rodziną, i całym Dworem był na nabożeństwie; po zakończonym powinzowaniu przyjmował Xiążę Sudermannii z małżonką niedawno z podróży Wiedeńskiej powrócił.

z Mannheimu 12 Listopada z Gazety Frankfortskiej.

General en chef Lecourbe wyjechał do Heidelberg, podobno zamierzając do obozów główną jednak kwatera u nas została, z kądem wnosimy, że wojsko Francuzkie w tych stronach nie jest dość mocne, ażeby nie tylko postąpić w głąb Niemiec, ale nawet utrzymać się w zajętych niedawno stanowiskach potrafiło. D. 10 pod Wisloch była utraczona. Hauptpaul z jazdą znajduje się w Schwetzingen.

z Madrytu 24 Pazdziernika z Gazety Frankfortskiej.

Don Langara Minister Departamentu morskigo, dnia wczorajszego otrzymał u Króla Jmci najłaskawszą dymisyę; ma wkrótce być ozdobiony orderem Karola 3 i dożytością Konsularza Stanu; tymczasowie zarządzać będzie Departamentem morskim, Minister wojenny Cornel. W Carthagenie uzbrajać śpiesznie kazano eskadry; toż się dzieje w Cadix i Ferrolu.

z Ulmu 8 Listopada z Gazety Hamburgskiej.

Nad rzeką Neker nie się nie stało nowego. Francuzi stoją między Heidelberg i Schwetzingen. Do Moguncyi ma wkrótce przybyć 6 tysięcy nowo zaciężnej młodzi, y 12 tysięcy żołnierza z Hollندی. W całym powiecie Brisgau, rząd lekając się nieprzyjacielskiego wtargnienia, ludowi mieć się kazał do pospolitej obrony. W armii Arcy Xiążęcia Karola nieustanne obróty widzimy; kancelarya i magazyn wielki w mieście najzłym; główna zaś kwatera z Donaueschingen ma być wkrótce przeniesiona do Biberach.

*** (9) ***

Regencya J. K. Mości Prufs Nowowschodnich w Białymstoku, zapo-
wa publicznie na Instancyą Kuratora hereditatis jacentis, Urodz: Mielickie-
go Adwokata Regencyi tych wszystkich, którzy do pozostalosci po niegdys
Janie Michalowskim Proboszczu Kościoła tuteyszego. ex Capite Successionis
iakowe pretensye mieć mniemają, osobliwie zaś Ignacego i Stefana Micha-
łowskich, lub ichże Sukcesorow, iako też i Sukcesorow po niegdys Ludwi-
ku Michalowskim, ażeby na terminie w dniu 3. Września roku przyszłego
1800. przed Deputowanym Regencyi Konfiliarzem de Hippel wyznaczo-
nym, w Regencyi stawali, pretensye swe do rzeczoney pozostalosci podali,
prawo swe Sukcesyjne dokazali, i względem tego z Kuratorem postąpili. Je-
zeli zaś nie staną, spodziewać się mogą, iż ta pozostalosc dotąd zgłoszonym
się Sukcesorom wydaną będzie i po bliższej determinacyi Prawa Powszech-
nego P. t. Sit. 9§. 495. temi urządzeniami bydź powinni kontenci, iakie rze-
czeni Sukcesorowie, względem trzeciego czynić będą. Dan w Białymstoku
dnia 30 Pazdziernika R. 1799. Regencya J. K. Mości Prufs Nowowschod-
nich.

Sąd Ziemski Powiatu Trockiego tak wszystkich Kredytorow, i Preten-
sorow, do Majątku JO. Xiążęcia Mafsalckiego Biskupa Wileńskiego, jakoteż na
wzajem od JW. Wincentego Graffa Potockiego ex Podkomorzego Koronnego
pozwanym, a do Sprawy w Konkursie łączącej się wchodzących powtór-
nie ohwieszcza, iż Dekret Sądu swojego oczywisty, na dniu V. S. 9. N. S
20 Miesiąca Grudnia Roku terazniejszego czytać, i promulgować będzie,
a zatym Interesowanych do teyże Sprawy, aby tę na pomieniony dzień nie-
odzownie stawili, ostrzega.